

C-238/24. sz. [Tartisai]ⁱ ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2024. április 2.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Consiglio di Stato (Olaszország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2024. április 2.

Felperes:

NR

Alperesek:

Ministero della Difesa

Comando Generale dell'Arma dei Carabinieri

Comando Generale Carabinieri – Centro Nazionale Amministrativo
– Chieti

Centro Amministrativo d'Intendenza Interforze del Contingente
delle Forze Armate Italiane in Afghanistan

Centro Nazionale Amministrativo dell'Arma dei Carabinieri

Az alapeljárás tárgya

- 1 A felperes a Consiglio di Stato-tól (államtanács, Olaszország) jogorvoslati eljárás keretében a Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte (Piemont tartomány közigazgatási bírósága, Olaszország; a továbbiakban: TAR) – a felperes által külföldi misszió jogcímén kapott egyes juttatások hatóság részére történő

ⁱ A jelen ügy neve fiktív. Az nem egyezik az eljárásban részt vevő egyetlen fél valódi nevével sem.

visszatérítését elrendelő határozat ellen benyújtott keresetét elutasító – ítéletének megváltoztatását kéri.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogalapja

Az Európai Unió Tanácsa 2010. május 18-i 2010/279/KKBP határozata 7. cikke (3) bekezdésének értelmezése.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) Hogyan kell helyesen értelmezni az Európai Unió Tanácsa 2010. május 18-i 2010/279/KKBP határozata 7. cikkének (3) [bekezdését], vagyis e rendelkezés a tagállam által folyósított és az EUPOL által fizetett juttatások halmozásának előírását célozta-e?

2) Abban az esetben, ha az értelmezés az említett juttatások halmozhatósága mellett szól, ellentétes-e az Európai Unió Tanácsa 2010. május 18-i 2010/279/KKBP határozata 7. cikkének (3) [bekezdésével] – abban a részében, amelyben úgy rendelkezik, hogy „[...] az e törvényben meghatározott nemzetközi missziókban részt vevő személyi állomány a fizetésen vagy béren, valamint az egyéb fix összegű és folyamatos jellegű juttatásokon felül a teljes időszakra vonatkozóan, levonásokkal csökkentett összegben, a regio decreto del 3 giugno 1926, n. 941 (1926. június 3-i 941.sz. királyi rendelet) keretében meghatározott, az érintettek részére közvetlenül a nemzetközi szervezetek által ugyanezen a jogcímen folyósított esetleges juttatásokkal és járulékokkal csökkentett [...], misszióért járó juttatásra jogosult” – a legge n. 108/2009 (108/2009. sz. törvény) 3. cikkének 1. bekezdésében, a 1926. június 3-i 941. sz. királyi rendelet 1. cikkében, a legge 8 luglio 1961, n. 642 (1961. július 8-i 642. sz. törvény) 1. cikke első bekezdésének b) pontjában és 3. cikkében, valamint a legge 27 dicembre 1973, n. 838 (1973. december 27-i 838. sz. törvény) 4. cikke 1. bekezdésének a) pontjában foglalt rendelkezésekből következőhöz hasonló olyan nemzeti szabályozás, amely a fent ismertetett bírósági értelmezés szerint a juttatások halmozásának kizárására irányul?

A hivatkozott uniós jog és ítélkezési gyakorlat

Az Európai Unió afganisztáni rendfenntartó missziójának (EUPOL AFGANISTAN) felállításáról szóló, 2007. május 30-i 2007/369/KKGP tanácsi együttes fellépés.

Az Európai Unió afganisztáni rendfenntartó missziójáról (EUPOL AFGHANISTAN) szóló, 2010. május 18-i 2010/279/KKBP tanácsi határozat, amely meghosszabbította a missziót 2010. május 31-től 2013. május 31-ig. A 7. cikk (3) bekezdése a személyi állomány illetményének gazdasági szabályozására vonatkozik:

Angol nyelvi változat: „Each Member State or EU institution shall bear the costs related to any of the staff seconded by it, including travel expenses to and from the place of deployment, salaries, medical coverage, and allowances, other than applicable per diems as well as hardship and risk allowances.”

Olasz nyelvi változat: „Ciascuno Stato membro o istituzione dell’UE sostiene i costi connessi con ogni membro del personale da esso distaccato, incluse le spese di viaggio per e dal luogo di schieramento, gli stipendi, la copertura sanitaria, le indennità, diverse da quelle giornaliere, le indennità di sede disagiata e di rischio applicabili” („Minden tagállam vagy uniós intézmény maga viseli az általa kiküldött személyi állománnyal kapcsolatos költségeket, beleértve a kiküldetési helyre történő utazás és az onnan történő elutazás költségeit, a fizetést, az orvosi ellátást és – a napidíjak, valamint a nehézségi és a kockázati pótlékok kivételével – a juttatásokat.”)

EUSZ 2., EUSZ 19., EUSZ 21., EUSZ 23., EUSZ 24., EUSZ 28. és EUSZ 40. cikk.

EUMSZ 263, EUMSZ 275. és EUMSZ 342. cikk.

1/1958 rendelet.

A Bíróság C-296/95., C-437/97., C-161/06., C-511/08., C-455/14. sz. ítélete és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.

A hivatkozott nemzeti jog és ítélkezési gyakorlat

A különösen a külföldi misszióért járó juttatást szabályozó regio decreto del 3 giugno 1926, n. 941 (1926. június 3-i 941. sz. királyi rendelet).

Legge dell’8 luglio 1961, n. 642 (1961. július 8-i 642. sz. törvény).

A legge del 27 dicembre 1973, n. 838 (1973. december 27-i 838. sz. törvény), különösen e törvény 4. cikke 1. bekezdésének a) pontja.

A 23 febbraio 2006, n. 51 (2006. február 23-i 51. sz. törvény) révén törvénnyé átalakított decreto-legge del 30 dicembre 2005, n. 273 (2005. december 30-i 273. sz. rendkívüli törvényerejű rendelet), amely úgy szól, hogy a fentiekben felsorolt rendelkezéseket úgy kell értelmezni, hogy az azokban előírt anyagi juttatások járulékos jellegűek, és azok nyújtása a munkavégzéssel összefüggő nehézségek és kockázatok, a készenlét és a szokatlan munkavégzési órákban történő rendelkezésre állás kötelezettségének ellentételezését, valamint a túlmunka után járó díjazást helyettesíti.

A legge del 3 agosto 2009, n. 108, relativa alla proroga della partecipazione italiana a missioni internazionali (Olaszország nemzetközi missziókban való részvételének meghosszabbításáról szóló, 2009. augusztus 3-i 108. sz. törvény),

különösen e törvény 3. cikkének 1. bekezdése, amely úgy rendelkezik, hogy az e törvényben meghatározott nemzetközi missziókban részt vevő személyi állomány a fizetésen vagy béren, valamint az egyéb fix összegű és folyamatos jellegű juttatásokon felül a teljes időszakra vonatkozóan, levonásokkal csökkentett összegben, a 1926. június 3-i 941. sz. királyi rendelet keretében meghatározott, az érintettek részére közvetlenül a nemzetközi szervezetek által ugyanezen a jogcímen folyósított esetleges juttatásokkal és járulékokkal csökkentett, misszióért járó juttatásra jogosult.

Legge del 21 luglio 2016, n. 145 – Disposizioni concernenti la partecipazione dell'Italia alle missioni internazionali (Olaszország nemzetközi missziókban való részvételére vonatkozó rendelkezésekről szóló, 2016. július 21-i 145. sz. törvény).

A Consiglio di Stato (államtanács) ítéletei

A Consiglio di Stato, Sezione II (államtanács, II. tanács) 140/2022. és 139/2022. sz. ítélete: 1) A külföldi misszióért járó juttatás mindenre kiterjedő jellegű juttatás, mivel pénzben ellentételezi az adott munkavégzéshez kapcsolódó nehézségeket, kockázatokat és kööttségeket, és 2) a jogalkotó egyértelmű jogszabályi rendelkezést (2009. augusztus 3-i 108. sz. törvény) hozott létre, amelyben pontosan amiatt írta elő a nemzetközi szervezetek által fizetett juttatások levonását, hogy megelőzze a szóban forgó személyi állomány gazdagodását, amely ellenkező esetben azonos típusú nehézségért kétszer részesült volna juttatásban.

A Consiglio di Stato, Sezione IV (államtanács, IV. tanács) 6374/2018. sz. ítélete; a Consiglio di Stato, Sezione II (államtanács, II. tanács) 309/2023., 4809/2022. és 4654/2022. sz. ítélete; a Consiglio di Stato, Sezione IV (államtanács, IV. tanács) 2407/2020. sz. ítélete, a Consiglio di Stato, Sezione I (államtanács, I. tanács) 482/2022. sz. ítélete: a munkavégzéshez kapcsolódó nehézségekre és kockázatokra való széles körű és mindenre kiterjedő hivatkozás kizárja annak megállapítását, hogy a külföldi misszióért járó juttatás jellege eltérne az úgynevezett „per diem, hardship and risk allowance” juttatásától. Ebből az következik, hogy e „per diem, hardship and risk allowance” juttatásban való részesülés magába olvasztja és kizárja a külföldi misszióért járó juttatásban való részesülést.

A Consiglio di Stato, Sezione IV (államtanács, IV. tanács) 2407/2020. sz. ítélete: a 2008 és 2016 közötti időszak valamennyi egymást követő jogszabályi rendelkezése úgy szól, hogy a szóban forgó juttatás összegéből le kell vonni minden olyan juttatást vagy járulékot, amelyet a nemzetközi szervezetek azonos jogcímen fizetnek közvetlenül az érdekelteknek. Az „azonos jogcímen” kifejezés a külföldi munkavégzés objektív tényére utal.

A tényállás és az alapeljárás rövid bemutatása

- 2 Az Arma dei Carabinieri (csendőrség, Olaszország) kötelékébe tartozó felperes 2011 júniusában részt vett az „EUPOL” (European Police mission in Afghanistan) elnevezésű nemzetközi misszióban. Nemzeti szinten a 108/2009. sz. törvény 3. cikkében előírt „per diem” (napi) juttatásban részesült, a misszió európai szervezetétől pedig három típusú, „per diem allowance”, „hardship allowance” és „risk allowance” elnevezésű juttatást is kapott. A hatóság 2012 márciusában eljárást indított a felperessel szemben a 941/1926. sz. királyi rendelet szerinti, misszióért járó juttatás jogcímén általa kapott összeg visszatérítése iránt a 108/2009. sz. törvény alapján, amely úgy rendelkezik, hogy e juttatást az ugyanezen a jogcímen a nemzetközi szervezetek által közvetlenül esetlegesen kifizetett összegekkel csökkentett összegben kell kifizetni a nemzetközi missziók résztvevői részére.
- 3 A hatóság a visszatérítendő összeget a TAR előtt első fokon megtámadott 2020. december 3-i határozatban 25 131,80 euróban számszerűsítette.
- 4 A felperes különösen arra hivatkozott, hogy a misszió keretében foglalkoztatott személyi állomány díjazásának feltételeit ismertető, 2011. augusztus 11-i EUPOL-dokumentum értelmében minden tagállam maga viseli az általa kiküldött személyi állománnyal kapcsolatos költségeket, beleértve az utazás költségeit, a szokásostól eltérő és kockázatos helyen történő orvosi ellátást az alkalmazandó „diems as well as hardship and risk allowances” pótlékokon felül („Each Member State or EU Institution shall bear the costs related to any of the staff seconded by it, including travel expenses to and from the place of deployment, salaries, medical coverage and allowance, other than applicable per diem as well as hardship and risk allowances”).
- 5 Az uniós jogból eredő szabály kötelező erejű és elsőbbséget élvez az esetleges eltérő nemzeti rendelkezésekhez képest; a felperes álláspontja szerint ebből az uniós szinten és az olasz jogban előírt juttatások halmozódása következik.
- 6 A TAR elutasította a keresetet, mivel konkrétan a halmozódás kérdését illetően úgy ítélte meg, hogy a felperes álláspontja a misszió szabályozási aktusainak, nevezetesen az „other than applicable per diem as well as hardship and risk allowances” kifejezésnek a téves fordításából ered, amelynek jelentése a felperes álláspontja szerint „az alkalmazandó diems as well as hardship and risk allowances pótlékokon felül”, amely viszont a TAR megítélése szerint „az alkalmazandó per diems as well as hardship and risk allowances kivételével” jelentéssel bír.
- 7 A TAR – mivel megítélése szerint nem áll fenn ellentmondás a nemzeti szabályozás és a misszió szabályozása között – a nemzeti ítélkezési gyakorlatban a külföldi misszióért járó juttatásra vonatkozóan megállapított elveket alkalmazta, és mivel úgy ítélte meg, hogy e juttatásnak az uniós missziók tekintetében párhuzamosan előírt juttatásokkal való halmozása elfogadhatatlan, egyrészt

kizárólag a felperes étkezési költségek jogcímén felhozott követelésére vonatkozó részében helyt adott a keresetnek, másrészt azt az ezt meghaladó részében elutasította.

- 8 A felperes az elsőfokú határozat ellen felülvizsgálati kérelmet terjesztett a Consiglio di Stato (államtanács) elé.
- 9 A felperes először is kiemeli, hogy az Afganisztánba kiküldött EUPOL személyi állományának nyújtandó juttatások meghatározása szempontjából jogilag releváns szerződéses aktus az Európai Unió által kiadott, „Annex 1 – European Union Police Mission in Afghanistan (EUPOL Afghanistan) – Advertisement for EU seconded/contracted staff members” címet viselő dokumentum; e dokumentum kiküldött személyi állományra vonatkozó adminisztratív feltételekkel kapcsolatos részének hiteles fordítását pedig már benyújtotta az elsőfokú eljárásban.
- 10 Előadja, hogy az „other than” angol nyelvű kifejezésnek a TAR általi értelmezése téves, mivel az általa benyújtott hivatalos fordítás szerint az „other than applicable per diem as well as hardship and risk allowances” kifejezés a TAR álláspontjával szemben nem „az alkalmazandó per diems as well as hardship and risk allowances kivételével”, hanem „az alkalmazandó diems as well as hardship and risk allowances pótlékokon felül” jelentéssel bír.
- 11 Ezenkívül azzal érvel, hogy az EUPOL-A misszióvezetőjének jogi tanácsadója 2011. augusztus 11-i levelében jelezte, hogy az EUPOL-A misszió kiküldött személyi állományára alkalmazandó juttatásokra vonatkozó uniós szabály a 2007/369/KKBP együttes fellépés 7. cikke, amelynek szövegét teljes egészében átvette a tagállamokra kötelező 2010/279/KKBP tanácsi határozat 7. cikke.
- 12 Az említett szabály úgy szól, hogy a tagállamoknak maguknak kell viselniük a misszióval kapcsolatos különféle típusú költségeket, és – az Unió által alkalmazandó, maga az EUPOL-Afganistan misszió által viselt juttatásokon felül – meg kell fizetniük az egyes államok által a külföldi missziók tekintetében előírt juttatásokat.
- 13 Olaszország mint tagállam tehát köteles volt a 941/1926. sz. királyi rendelet szerinti, misszióért járó juttatást megfizetni, míg az uniós juttatások kifizetése önállóan történt, mivel azokról együttes fellépés rendelkezett.

Az alapeljárásban részt vevő felek főbb érvei

- 14 A felperes – ellentétben azzal, ami az olasz nyelvű hivatalos szövegből kitűnik – az Európai Unió Tanácsa 2010. május 18-i 2010/279/KKBP határozatának angol nyelvi változatából kiindulva e határozat 7. cikkének (3) bekezdését a következőképpen fordítja le: „Minden tagállam vagy uniós intézmény maga viseli az általa kiküldött személyi állománnyal kapcsolatos költségeket, beleértve a kiküldetési helyre történő utazás és az onnan történő elutazás költségeit, a fizetést, az orvosi ellátást és – a napidíjakon, valamint a nehézségi és a kockázati

pótlékokon felül – a juttatásokat.” Ebből a felperes azt a következtetést vonja le, hogy a tagállamoknak a nemzetközi szervezet által fizetett juttatások mellett kell megfizetniük a saját juttatásaikat.

- 15 A felperes álláspontjának alátámasztása céljából benyújtja a 2011. november 8-i EUPOL feljegyzést, amelyben az EUPOL misszióvezetőjének jogi tanácsadója a következőket írja az olasz katonai hatóságnak: „Each Member State or EU institution shall bear the costs related to any of the staff seconded by it, including travel expenses to and from the place of deployment, salaries, medical coverage, and allowances, other than applicable per diems as well as hardship and risk allowances. Consequently, the per diems, hardship and risk allowances are mission internal issues and independent from the seconding nations”. Úgy tűnik, hogy a második mondat alátámasztja a felülvizsgálatot kérelmező fél által javasolt fordítást, de a szóban forgó szabály angol nyelvi változatából indul ki, amely nem tűnik az olasz, a francia és a spanyol nyelvi változattal teljesen összhangban állónak.
- 16 A TAR ezzel ellentétes következtetésre jutott; az olasz nyelvi változathoz kiindulva – amelyből az tűnik ki, hogy a tagállamoknak a nemzeti jogszabályok által előírt, a nemzetközi szervezet által folyósítottaktól eltérő juttatásokat kell folyósítaniuk – arra a következtetésre jut, hogy a nemzeti szabályozás helyesen írja elő a nemzetközi szervezet által fizetett juttatásokkal való halmozás tilalmát.

Az előzetes döntéshozatalra utalás indokainak rövid bemutatása

- 17 A hatóság által elrendelt visszatérítés mind a nemzeti jog, mind a Consiglio di Stato (államtanács) állandó ítélkezési gyakorlata szerint jogszerű.
- 18 A kérdést előterjesztő bíróság szerint mindazonáltal bizonytalanság áll fenn az Európai Unió Tanácsa 2010. május 18-i 2010/279/KKBP határozata 7. cikke (3) bekezdésének angol nyelvi változatában szereplő „other than” kifejezés jelentését illetően.
- 19 A francia változatban az „à l’exclusion des” az alkalmazott kifejezés, amely tökéletesen egyezik az olasz változatban szereplő „diverse da” kifejezéssel. A Larousse francia-angol szótárban az „à l’exclusion de” angol fordításaként az „apart from, with the exception of” kifejezések szerepelnek. A kifejezésnek ebben az értelemben az a funkciója, hogy kizárjon mindent, ami utána következik.
- 20 Az angol „other than” kifejezésnek viszont több jelentése is van, amelyek közül legalább kettő használható a mondatban: 1) other than = besides, in addition to (valamin felül, valami mellett); 2) other than = except, excluding (kivéve/kivéve, hogy, kivételével, kizárva).
- 21 A jelen ügyben a felperes – ahelyett, hogy a szóban forgó határozat egyértelmű olasz változatát használta volna – az angol változatot használta, amelyből

kiindulva olyan fordítást kínál, amely az „other than” kifejezésnek csak az egyik lehetséges jelentését (valamint felül / valami mellett) veszi figyelembe.

- 22 Kérdésként vetődik tehát fel, hogy mi a szóban forgó határozat 7. cikke (3) bekezdésének helyes jelentése, vagyis hogy e rendelkezés a tagállam és az EUPOL által folyósított juttatások halmozásának előírását célozta-e. Miközben az olasz nyelvi változat nem hagy kétséget a halmozás elfogadhatatlanságát illetően, az angol nyelvi változat e tekintetben kétértelműnek tűnik, mivel az „other than” kifejezés több jelentéssel is rendelkezik.
- 23 Az 1/1958 rendelet kimondja a többnyelvűség és az Unió hivatalos nyelvei közötti egyenlőség elvét. Ez a jogbiztonság alapelveként alapul, amely megköveteli, hogy az uniós szabályozás lehetővé tegye, hogy az érdekelték pontosan megismerjék a szabályozás által számukra előírt kötelezettségek terjedelmét, ami kizárólag a szóban forgó szabályozásnak a címzett hivatalos nyelvéen történő szabályszerű közzététele révén biztosított (C-161/06. sz. ítélet). Ha valamely szabálynak egyes hivatalos nyelveken ugyanaz a jelentése, és (nyelvtani tévedésből vagy akár a terminológia elkerülhetetlen sokfélesége miatt) egy vagy több másik nyelvben eltérő jelentéssel rendelkezik, nincs olyan hivatalos nyelv, amely összehasonlítás szempontjából elsőbbséget élvezne. A Bíróság ugyanis kifejezetten kizárta, hogy valamely nyelvi változat elsőbbséget élvezzen a többi nyelvi változathoz képest (C-296/95. sz. ítélet).
- 24 Többnyelvű szöveg eltérő értelmezése esetén tehát valamely rendelkezés szövegét a többi hivatalos nyelveken elfogadott változatok tükrében kell értelmezni. Ezenkívül a Bíróság megállapította, hogy ha valamely uniós jogi rendelkezésnek többféle értelmezése is lehetséges, azt kell előnyben részesíteni, amely alkalmas e rendelkezés hatékony érvényesülésének biztosítására, továbbá a szóban forgó rendelkezést azon szabályozás általános rendszerére és céljára tekintettel kell értelmezni, amelynek az a részét képezi (C-437/97. sz. ítélet).
- 25 Következésképpen a Bíróságnak a szóban forgó rendelkezés pontos értelmének tisztázása céljából be kell avatkoznia.
- 26 Végül a kérdést előterjesztő bíróság – a Bíróságnak a jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelem elbírálására vonatkozó hatáskörét illetően – mindenekelőtt megjegyzi, hogy az EUSZ 24. cikk értelmében a Bíróság – az e szerződés 40. cikke tiszteletben tartásának és egyes határozatok jogszerűségének ellenőrzésére vonatkozó, az EUMSZ 275. cikk második bekezdésében előírt hatáskör kivételével – nem rendelkezik hatáskörrel a közös kül- és biztonságpolitikára (a továbbiakban: KKG) vonatkozó rendelkezések tekintetében. A Bíróság az EUMSZ 275. cikk értelmében nem rendelkezik hatáskörrel a KKG-ra vonatkozó rendelkezések, valamint az azok alapján elfogadott jogi aktusok tekintetében. Mindazonáltal a Bíróság hatáskörrel rendelkezik az EUMSZ 40. cikk betartásának ellenőrzése, valamint a Tanács által az EUSZ V. címének 2. fejezete alapján a természetes vagy jogi személyekre vonatkozóan elfogadott korlátozó intézkedéseket előíró határozatok

jogszerűségének felülvizsgálatára irányuló, az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése alapján hozzá benyújtott keresetek tekintetében.

- 27 A Bíróság az EUMSZ 275. cikkben foglalt kivételek alapján a C-455/14. sz. ítéletben a saját hatáskörét a KKBP tekintetében a következőképpen határozta meg: „A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a vitatott határozatok kétségkívül a KKBP összefüggéseibe illeszkednek [...]. Egy ilyen körülmény azonban nem kell, hogy szükségképpen az uniós bíróság hatáskörének kizárásához vezessen [...]. [B]ár e misszió hatáskörrel rendelkező hatóságai által elfogadott, a tagállamok és az uniós intézmények által kirendelt humán erőforrásoknak a műveleti területen végzett tevékenységek elvégzése érdekében történő elosztására vonatkozó határozatok a KKBP-be tartozó operatív vetülettel bírnak, lényegüknél fogva személyzeti igazgatási aktusoknak is minősülnek, az uniós intézmények által a hatásköreik gyakorlása során elfogadott valamennyi ilyen határozathoz hasonlóan. E körülmények között nem tekinthető úgy, hogy a Bíróság hatáskörének az EUSZ 24. cikk (1) bekezdése második albekezdésének utolsó mondatában és az EUMSZ 275. cikk első bekezdésében meghatározott, kivételes jellegű korlátozásának hatálya addig terjed, hogy kizárja azt, hogy az uniós bíróság hatáskörrel rendelkezzen a tagállamok által kirendelt személyi állományra vonatkozó, az említett misszió műveleti területen fennálló szükségleteinek kielégítését célzó személyzeti igazgatási aktusok felülvizsgálatára, jóllehet az uniós bíróság mindenképpen hatáskörrel rendelkezik az uniós intézmények által kirendelt személyi állományt érintő ilyen aktusok felülvizsgálatára [...] A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a vitatott határozatok [...] olyan személyzeti igazgatási aktusoknak minősülnek, amelyek célja a misszió tagjainak a műveleti területen való átcsoportosítása [...] Ennélfogva ezek a határozatok, bár a KKBP-vel összefüggésben fogadták el, [...] az EUM-Szerződésnek [...] említett általános rendelkezései alapján az uniós bíróság hatáskörébe tartoznak [...]”.
- 28 A kérdést előterjesztő bíróság ezért úgy ítéli meg, hogy még kevésbé zárható ki a Bíróságnak a missziókra kiküldött személyi állomány illetményével kapcsolatos szempontokat szabályozó uniós jogi aktusok értelmezésére vonatkozó általános hatásköre.